

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LVII. Miserere mei Deus, miserere mei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Fac libeat numerare fugas quas passus oberro:
 In uacuo lacrimas codice scribe meas.
 Illarum numerus tibi iam constabit, & harum
 Qui mihi quàm uellem nunc quoq; maior adest.
 Tunc hostes mihi terga dabunt, cum te ipse uocabo,
 Tunc mihi, cognoscam, quod Deus esse uelis.
 Laus mea sermo Dei, Domini mea gloria uerbum,
 Hac spe non metuam quid mihi faxit homo.
 Ad te uota Deus mihi sunt concepta, quod isthæc
 Laudibus æternis omnia plena feram.
 Tu quia crudeli seruasti à morte redemptum,
 Ne caderent nostri per loca fluxa pedes.
 Ut mihi & ante Deum liceat defigere gressus,
 In qua uiuentium gloria luce sita est.

Repetit pre-
 cationem.

Insignis conso-
 latio, q̄ Deus
 suoꝝ lacrimas
 numeret, ergo
 nō erunt impij
 perpetuo impu-
 nes.

PSALMVS LVII.

Miserere mei Deus, miserere mei.

ARGUMENTVM.

Est oratio non dissimilis præcedenti in
 alio periculo Dauidis, quod est I, Samuelis
 XXI, & XXIII.

Speluncæ latebris cum delitisset Odollæ,
 Iniusta queritur se ratione peti.
 Sic male qui regum nos insectantur in aulis,
 Vlisci his lacrimis possumus ante Deum.
 Vincenti aureum ornamentum Dauid, ne periret,
 cum fugeret a facie Saul in speluncam.

Respice fidentem tibi mi Deus, esto benignus
 Cui sine te non est qui ferat ullus opem.

Propositio.

Cuius

Cuius & alarum defendi spero sub umbra,
Donec fors abeat cladis acerba meæ.

Ante tuos uultus queror ò altissime rerum,
Qui mea restituis pristina dona mihi.

Consolatur se
præteritis be-
neficijs.

Mittit opem cæloq; uideus opprobria tollit,
Quæ mihi me perimens intulit hostis atrox.

Mittit opem, fidei memor & pietatis auitæ,
Quæ sua naturæ munera solus habet.

Narratio peri-
culi, quod fa-
tis tragice pin-
git aptis simili-
tudinibus.

Inter anhelantes iaceo ceu præda leones,
Præda uoraturis dilamanda feris.

Omnes humano geniti de sanguine, flammis
Assimiles, dentes ceu fera tela gerunt.

Mobilibus linguas gladijs conferre licebit,
Vulnere tam feriunt quos uoluere graui.

Exaltare Deus super alta uolumina cæli,
Laud tua terrarum transeat alta plagas.

Tensa meis pedibus componunt retia, quorum
Fraude per insidias me uiolare queant.

Qua graditurus eram foveam fodere, sed ipsi
Sunt capti proprio, quem statuere, specu.

Gratiarum actio
pro liberatio-
ne.

Corda parata Deus mea sunt, mea prompta uoluntas,
Ut psallam laudes, ut tua facta canam.

Nunc exurge meæ decus & pars maxima uitæ,
O lyra Psalmographi gloria magna tui.

Exurgam matura noui sub lumina solis,
Tempore quo surget diua pudoricolor.

Per populos tua facta canam, per regna, per urbes,
Nec laudem tellus nesciet ulla tuam.

Nam tua stelliferum bonitas transcendit Olympum,
Subdita sunt fidei nubila regna tuæ.

Exalta

*Exaltare Deus super alta uolumina cœli,
Laus tua terrarum transeat alta plagas.*

PSALMVS LVIII.

Si uere utiq; iusticiam loquimini.

ARGUMENTVM.

Titulus ostendit esse idem argumentum cum superioribus Psalmis. Orat enim contra Saulem & eos qui ipsum incitabant contra Dauidem, tanquam contra seditiosum. Habet hic Psalmus tres partes: Narrationem seu obiurgationem uehementem aduersariorum, Imprecationem & consolationem.

*Errorem quicumq; audet defendere apertum,
Et nunquam iustis desinit esse minax:
Torrenti similem uano, fractæq; sagittæ,
Et flammæ impositis sentibus, esse docet.*

*Vincenti aureum ornamentum Dauidis,
ne periret.*

Nvm precor ô geniti mortali è stirpe, iuabit
Vos quoq; tandem aliquo tēpore iusta loqui?
Nil minus, imo animis uersatis iniqua malignis,
Designant uestræ friuola facta manus.
Defluxere mali retro pessumq; abierunt,
A primo uitæ tempore quisq; suæ.
Defluxere retro mendacia uana loquentes,
A primo exortus tempore quisq; sui.

Vehemens obiurgatio. q̄ fractis criminibus incitarent Saulem.
Hoc est, peruersi sunt, discesserunt a Deo, & verbo eius.

Horum